

Jug 22 →

dec 2002

Rond de Schutsboom

**Periodieke uitgave van:
Heemkundige kring “De Vyer Heertganghen”**

Rond de Schutsboom

Periodiek van :

Heemkundige kring "De Vyer Heertganghen"

Secretariaat: Nieuwe Rielseweg 41-43
5051 PD Goirle
Tel: 013 - 5 34 89 72

Jaargang 22

december 2002

	pagina
Cultuurprijs 2002 voor de Heemkunde kring	2
Na achtenvijftig jaar	6
Toponiemen	9
Uit de oude Schoenendoos	11
Uit het museum	12
Norbert de Vries / De Wuivende man	16
Brabants bont 'ne boerezaddoek vol	18
De Brouwer op Abcoven	20
Stamboom onderzoek	29
Koninklijke Fanfare "De Vereenigde Vrienden" uit Poppel	30
Het Heem gaat digitaal	34
School aan het Kermisplein deel 2: de oorlogsjaren	35
Een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar	41

Cultuurprijs 2002 voor de Heemkundige kring

Bernard Robben

Voorzichtig en met gepaste trots houd ik de ingelijste oorkonde omhoog en lees nog eens dat de gemeente Goirle de Cultuurprijs 2002 toekent als blijk van grote erkentelijkheid voor jarenlange onbaatzuchtige en waardevolle inspanningen om de historie van Goirle vast te leggen en daarmee levend te houden voor de toekomst.

Als dagelijks bestuur hadden wij al onze actieve heemleden uitgenodigd om op zaterdag 9 november 2002 om 10.00 uur in de langdeelschuur aanwezig te zijn, alwaar een "deskundige" uitleg zou geven over het organiseren/opzetten van tentoonstellingen, met name van belang voor de activiteiten en festiviteiten in het kader van het 200-jarig bestaan van de gemeente Goirle in 2003.

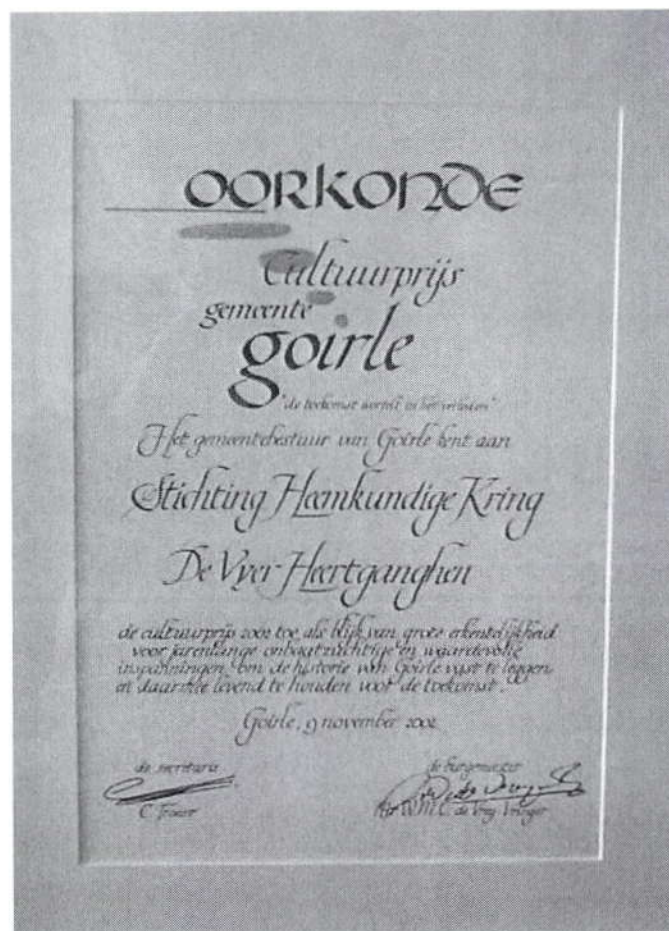
De deskundige was oud-Goirlenaar Piet Brock. Hij deed dit op humoristische wijze aan de hand van vele eigengemaakte schilderijtjes, die allemaal wat te zeggen hadden.

Om 10.30 uur "overviel" de burgemeester van Goirle met gevolg ons, met alle gevolgen van dien. Het leek ons een leuk idee - met name voor diegenen die er niet bij waren - de volledige tekst van de speech op te nemen van voorzitter Bernard Robben, die is uitgesproken na het in ontvangst nemen van de oorkonde met cheque.

Elke vereniging staat of valt met de inzet en instelling van haar al dan niet actieve leden. Als Stichting prijzen wij ons gelukkig met ongeveer 250 betalende leden.

U steunt ons werk en dat waarderen wij. Eigenlijk is de Cultuurprijs een beetje van ons allemaal. Dus ook u van harte proficiat.

De oorkonde hangt in de bestuurskamer. U bent van harte welkom deze te komen bewonderen.

Oorkonde behorende bij de Cultuurprijs

Burgemeester... beste Heemcollega's

Op mijn bureau in mijn werkkamer, het voormalige privé-domein van onze Pa, ligt een klein lichtrood gekleurd boekje, ooit als cadeautje bij de aankoop van een dagblad ontvangen.

Het heet: "94 gedachten om de dag goed te beginnen". Ik blader er toch wel vaak doorheen.

Er staat iets over: "onmogelijk - houdt niets voor onmogelijk - voor het onmogelijk is gebleken".

Mensen, wat ben ik aangenaam verrast, wat ben ik eigenlijk apetrots.

Er staat iets over geheim: "elk geheim in het leven is in het diepste geheim geen geheim gebleven".

Mensen, hoeveel mensen wisten dit al, dat wij als heemkundige kring de Cultuurprijs zouden ontvangen.

Ik heb het zo goed mogelijk geheim gehouden, zelfs voor mijn vrouw, althans, geprobeerd!

Maar ja, met de mond dicht praten is wat lastig en wij wilden graag iets voor jullie organiseren. Dat hebben wij dus vorige week geprobeerd. Toch werd er hier en daar wat bedenkelijk gekeken.

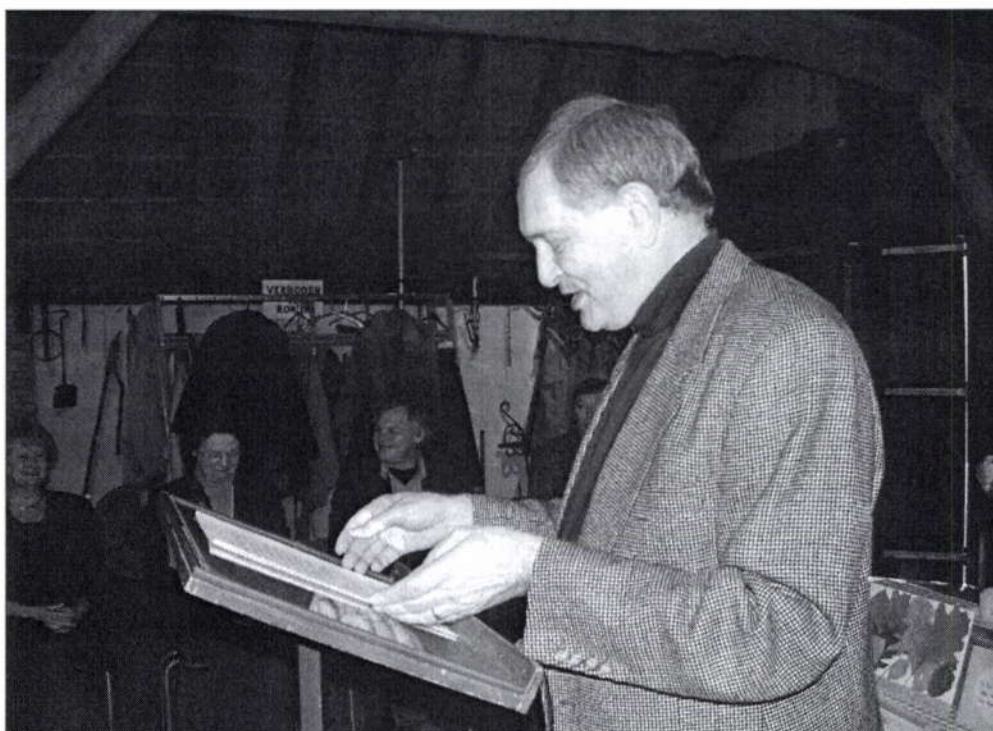
Vandaar onze smoes over de uitleg inzake de tentoonstellingen volgend jaar. Jullie vrijwilligers, de kanjers van het Heem, de harde kern van het Smiske, mochten nog niets weten, zelfs niet vermoeden.

Er staat iets over "beter", met mij gaat het elke dag beter en beter.

Mensen, deze dag kan niet meer stuk.

Zaterdag 9 november 2002 staat gegrift in ons aller geheugen. Ik ben dankbaar deze prestigieuze prijs voor jullie in ontvangst te mogen nemen.

Vele tientallen jaren vrijwilligerswerk op niveau worden beloond. Dames en heren, alsof Hare Majesteit ons net een lintje heeft opgespeld.

Bernard Robben tijdens zijn speech

Ik moet dan onmiddellijk terugdenken aan april 1975, toen mijn vader een echte medaille kreeg en de Harmonie hem een serenade kwam brengen.

Kleindochter Susanne vroeg: "Speelt de harmonie voor jou, Opa?"

"Nee, Susanne, die speelt voor de medaille, die ik van de koningin heb gekregen".

"Kent de koningin jou dan, Opa?"

"Nee, dat niet, Susanne. Als zij mij kende had ik hem nooit gekregen!"

Zo was Cees Robben, relativerend en apetrots... en ik lijk wel wat op hem. Ook ik ben erg trots op deze prijs en speld nu in gedachten al onze medewerkers een denkbeeldig lintje op. Het zijn er velen, ik ga niet iedereen bij name noemen, maar toch even het hart onder de riem steken bij de leden van de bouwcommissie, commissie archief, heemerf, museumactiviteiten, tentoonstellingen, heembeoefening, onze medewerkers van de catering, voor het onderhoud van de gebouwen en tuin en kruidentuin, en niet te vergeten onze interieurverzorgsters, onze schoonmaakploeg! Met deze ploeg kun je zelfs de markt op.

Met de volgende reclameslogan zouden onze interieurverzorgsters in de schoonmaakbranche goud geld kunnen verdienen:

Heeft u last van spint, boktor of luis... haal dan de spic-en -span lady's van het Heem bij u in huis!

Als onze schoonmaakploeg met de emmers met sop, plumeau en stofdoek zich naar de potstal of naar een andere ruimte begeven, zoekt de boktor een veilig heenkomen.

Geen schadelijke stoffen, maar dames uit het goede hout gesneden en wat oorlogszuchtig kijkend, en al het stof en ongedierte verdwijnt als sneeuw voor de zon.

Burgemeester, ik begin er bijna van te dollen, maar ik bedoel hiermee te zeggen, uw gemeente heeft een prachtig openluchtmuseum, een uniek plekje, een eigen klein domein Bokrijk in Goirle, niet bij Genk, maar in de buurt van Tilburg.

Een plek aan de Nieuwe Rielseweg, die sfeer uitstraalt en die liefdevol en vakkundig wordt onderhouden.

Al onze heemensen wonen daar min of meer, zij beschouwen het als hun tweede huis. Kom er niet aan, het is van hen als het ware, ze zijn er mee vergroeid, maar wel om dienstbaar te zijn aan de gemeenschap.

Het wordt gekoesterd en verkeert in blakende toestand, mede ook dankzij de subsidie van de gemeente.

Onze medewerkers beheren en onderhouden, en de gemeente financiert waar nodig en is daarin beslist niet flauw, maar wij zijn ook zuinig!

Door deze unieke combinatie wordt ons cultureel erfgoed overeind gehouden en wij vinden ook dat dat moet!

Wij leven in een toekomstgerichte maatschappij, maar ik hoop dat diezelfde maatschappij ook immer grote belangstelling blijft behouden voor het verleden. Niet te snel besluiten tot afbraak, want weg is echt weg!

Nu wij hier toch bij elkaar zijn, wil ik het nog eens hebben over onze droom, de verwezenlijking van een oud Brabants boerderijtje.

Wat zou dat mooi zijn, tegenover de schuur met uitzicht op de kruidentuin, aan de kant van het Van Roessel-complex. Wellicht dat de gemeente daar planologisch rekening mee zou kunnen en willen houden bij de ontwikkeling van dat gebied.

Ik weet het, het is een droom... en dromen zijn veelal bedrog... maar toch!

In overleg met de gemeente en met de commissie voor boerderijzorg van Brabants Heem in Noord-Brabant zoeken naar een gaaf exemplaar, dat zijn verdere levensdagen mag slijten op ons heemerf.

Wij zouden dan werkelijk compleet zijn... een erf, een museum, een potstal, een langdeelschuur, een molen op de achtergrond, een kruidentuin, een wevershuisje en een boerderijtje!

Naast al deze vreugde en heerlijke overpeinzingen toch nog een zorgelijk punt. De vergrijzing, bij ons is de gemiddelde leeftijd erg hoog. Er zal een halt toegeroepen moeten worden aan de toenemende en zorgenbarende vergrijzing, waarmee tal van heemkundekringen worden geconfronteerd.